

N:o 5.

*Af herr vice talmannen **Liss Ol. Larsson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t om tillägg till och ändring i förordningen angående försäljning af vin, maltdrycker m. m. den 24 oktober 1885.*

Åberopande hvad som under flere föregående riksdagar blifvit anfördt för det trängande behovet af skärpta bestämmelser i fråga om försäljning af maltdrycker, vågar jag å nyo upptaga denna, åtminstone för många orter, viktiga fråga, och föreslå att Riksdagen nu måtte förnya sitt vid 1885 års riksdag i ämnet fattade beslut om sådan ändring i gällande förordning angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., att den, som vill tillhandahålla maltdrycker till salu för afhemtning till mindre quantitet än tio liter, skall vara skyldig dertill utverka sig tillstånd på sätt om vin i mindre quantitet än tio liter är stadgadt.

Detta förslag, som då icke vann Konungens bifall, har sedan inom Andra kammaren varit upptaget, men icke vunnit bifall.

Af de skäl, som mot förslaget städse blifvit anförda, har det skälet synts mest vägande, att ett bifall till förslaget skulle på ett betänkligt sätt försvåra försäljningen af den oskyldiga drycken — svagdricka. När derfor under sistlidne års riksdag motion väcktes om sådan förändring i ofvanberörda förordning, att dess bestämmelser icke skulle afse svagdricka, tog jag och många med mig för alldeles gifvet, att detta svagdricksskäl mot det förra förslaget skulle blifva undanröjdt, men så skedde ej. Emellertid synas mig skälen för afslag å herr Svenssons i Karlskrona af utskottet tillstyrkta motion icke vara synnerligt tungt vägande, och jag vågar således nu förnya jembväl detta förslag.

Att dessa förändringar och tillägg i föreskrifterna om maltdryckers försäljning skulle i hög grad befrämja de prisvärda nykterhetssträfvandena inom vårt land, på samma gång kommunalstyrelserna med mera framgång, än nu ofta är fallet, skulle kunna främja sedlighet och god ordning inom sina respektive kommuner, synes mig ligga för öppen dag. Något tvång för de kommuner, der den så kallade ölhandeln icke förorsakar någon olägenhet, innebär ej förslaget, ty de ega ju att medgifva huru många försäljningsställen som helst.

Jag tillåter mig därför föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om det tillägg till och ändring af kongl. förordningen af den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., att förordningen må afse endast sådana maltdrycker, som innehålla mer än två volymprocent alkoholhalt, samt att den, som vill åt allmänheten tillhandahålla maltdrycker af högre alkoholhalt till salu för afhemtning till mindre quantitet än tio liter, skall vara skyldig dertill utverka sig tillstånd i samma ordning, som nu är bestämd för den, hvilken vill för afhemtning försälja vin i mindre quantitet än tio liter.

Stockholm den 17 januari 1890.

Liss Ol. Larsson.

Häruti instämma:

Ollas A. Ericsson.

M. Tysk.

B. P. Ersson.

S. M. Olsson.

A. Hansson.
